

ร่าง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ของคนพิการทางการเห็น คนพิการทางการได้ยิน คนพิการทางสติปัญญา คนพิการทางการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (ยกเลิกมาตรา 32 วรรคสอง (9))

(๒) เพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ของคนพิการทางการเห็น คนพิการทางการได้ยิน คนพิการทางสติปัญญา คนพิการทางการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และเพิ่มบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญามาร์ราเคซ (เพิ่มเติมมาตรา 32/4 และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 53)

เหตุผล

โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญามาร์ราเคซ เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงงานที่มีการโฆษณาแล้ว สำหรับคนตาบอด คนพิการทางการเห็น หรือคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์ (Marrakesh Treaty to Facilitate Access to Published Works for Persons Who Are Blind, Visually Impaired or Otherwise Print Disabled) ซึ่งสนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดให้รัฐภาคีบัญญัติกฎหมายภายในเพื่อรองรับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อให้คนตาบอด คนพิการทางการเห็น หรือคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์ ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันในสังคมในการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์อย่างเพียงพอ จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ของคนพิการทางการเห็น คนพิการทางการได้ยิน คนพิการทางสติปัญญา คนพิการทางการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๓๒ วรรคสอง (๙) แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้รวมถึงการเผยแพร่ต่อสาธารณชนให้สอดคล้องกับ
สนธิสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (9) ของวรรคสองของมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓7 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. ๒๕58

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 32/4 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

“มาตรา 32/4 การกระทำใดๆ ดังต่อไปนี้ เพื่อประโยชน์ของคนพิการที่ไม่สามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน สติปัญญา หรือการเรียนรู้

หรือความบกพร่องอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติ ตามมาตรา 32 วรรคหนึ่ง มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์

(1) ทำซ้ำหรือดัดแปลงโดยผู้จัดทำหรือองค์กรผู้จัดทำ ซึ่งงานอันมีลิขสิทธิ์ที่นำออก โฆษณาแล้วโดยความยินยอมของเจ้าของลิขสิทธิ์

(2) เผยแพร่ต่อสาธารณชนโดยองค์กรผู้จัดทำซึ่งสำเนางานที่ได้จัดทำขึ้นตาม (1) รวมถึงสำเนาที่ได้รับจากองค์กรผู้จัดทำในต่างประเทศ

ทั้งนี้ รูปแบบของการทำซ้ำหรือดัดแปลงตามความจำเป็นของคณพิการ ผู้จัดทำ องค์กรผู้จัดทำ และองค์กรผู้จัดทำในต่างประเทศ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเพื่อทำซ้ำ ดัดแปลง หรือเผยแพร่ต่อสาธารณชน ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2558 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นำมาตรา 32 มาตรา 32/2 มาตรา 32/3 มาตรา 32/4 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 36 มาตรา 42 และมาตรา 43 มาบังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

